

چون دهبيت به ماموستايه كي سه ركه وتوو؟

پوخت كردن و وه رگيپاني

ماموستا فلاح حسن

مالپهري به هشت و وه لامه كان

ba8.org

walamakan.com

هه ميشه له گه لمان بن بو به رهه مي نوي

چوں دہبیت بہ ماموستایہ کی سہرکہ وتوو؟

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشه کی

سوپاس وستایش بۆ خودای زانا و دانا، که له ریگه ی پیئوسه وه مروقی فیئرکردوه ، وه شت گه لیکی فیئرکردوه که پیشتر نه یزانیوه ، وه درودو سلّو له سهر باشترینی ماموستاکان وه شاره زاترینی په روه رده کاران وه له سهر خانه واده و هاوه لانی تارپوژی دواپی.....

گومانی تیدا نیه که له پوژگاری ئه مپوذا پیشه ی فیئرکردن و فیئرکاری بووه ته پیشه ی زورینه ی ئه ندامانی کومه لگه، وه ده بینین پوژانه لاوانی فیئرخواز له زیادبووندان ، ئه مه ش وای کردوه که ماموستایان و فیئرکارانیش له زیادبووندان، له م پروانگه شه وه پیویست بووه له سهر هه مووان که ئه م پیشه یه گرنگی پی بدهن و پیشی بخه ن له پیئاو په روه رده کردن و پیگه یاندنی فیئرخوازه کان، به لکو ئه و فیئرخوازانه له داهاتوودا ببه نه توویکی به پیت و خشتیکی بته و له بنیاتنانی کومه لگادا ، وه له پیئاو گه یشتن به م ئامانجه ، پیویسته دهرگاگان والا بکرین له نیوان فیئرکارو فیئرخواز، وه ماموستا خوشه ویست بکریت له لای هه موو فیئرخوازیک به مه ش ماموستا سهرکه وتوو ده بی له بواره که یداو په یامه که ی ده گاته شوینی مه به ست و گوفتارو ئاراسته کردنه کانی وهرده گریت ، چونکه خوشه ویستی پالنه ره بۆ چاولیکردن و هوکاریکی به هیزه بۆ گوپرایه لی کردن و وهرگرتن و به جی هیئانی داخوازییه کان، وه هه تا خوشه ویستی و له یه که گه یشتن له نیوان فیئرخوازو فیئرکار زیاتر بیئ ئه واپیژه ی فیربوون و وهرگرتن و به جیهینانیش زیاتر ده بیئ، وه به پشت به ستن به یاسای ((خوشه ویست هه میشه گوئی رایه لی خوشویستراوه که یه تی)) کورته باسیک سه باره ت به ریگاگانی سهرکه وتنی ماموستا له پرۆسه ی فیئرکردن ده خه یه پیئس دهستی خوینه ران به گشتی و چینی ماموستاو فیئرکاران به تایبه تی بۆ ئه وه ی بتوانن دلی فیئرخواز بۆ لای خویمان و بابه تی خویندنه که رابکیشن و له ئه نجامیشدا ئه م کاره به سهرکه وتنی پرۆسه ی خویندن بشکیته وه، که ریگاگان خوئی له (۲۴) خال ده بینیته وه که بریتین له:

یەكەم: نیازپاکی و خودا مەبەست بوون لەکارەکاندا:

ئەمەش بریتیه لەو هی که مامۆستا نیازی خۆی پاک بکاتەو و مەبەستی له فیڕکردندا رەزامەندی خودای گەورە بێت پێش ئەو هی ھۆکاریک بێت بۆ بژیوی ژیان ، ئەمەش بۆ ئەو هی پاداشتی دواپۆژی له دەست نەچیت، وە پاشان کارەکی به باشترین شیواز و بەبێ کەم و کورتی و کەم تەرخەمی و پشت گوێ خستن بەرپۆه ببات ، بەلکو ئەو برە مووچەیهی که وەری دەگریت له بری کارەکی پاداشتیکی پاک و حەلال و بەفەر بێت.

دووهم: داوای یارمەتی کردن له خودای بالادەست:

ئەمەش یەکیکه له گرنگترین ھۆکارەکانی سەرکەوتنی مامۆستا و سازدانی کردەو هی چاک و پەروەردەیی رەسەن و گوفتاری دروست، ھەر بۆیە داواکردن (الدعاء) چەکیکی به تواناو تویشویەکی به پێزە، خودای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (البقرة: ۱۸۶).

واتا: ھەر دەمی بەندەکانی من پرسیاریان لی کردیت دەربارەیی من ئەو بە بێ گومان من لییانەو وە نزیکم، وە نزای نزاکاران گیرادەکەم و داواکانیان وەلام دەدەمەو ھەر کاتی ھاوارو نزام لی بکەن، دەی با ئەوانیش به دەنگ منەو و بێن و بروام پی بەینن بەلکو پی راست بدۆزنەو . ھەر بۆیە دەبی مامۆستا زۆر داوا له خوای گەورە بکات که سەرکەوتوی بکات ، و یارمەتی دەری بێت له پێش خستنی کارەکانی .

سئیه م : هه لسوکه وتی جوان له گه ل فیرخوازن :

چونکه هه لسوکه وتی جوان هۆکاره بۆ دروست بوونی خو شه ویستی له گه یشتن له نیوان فیرکارو فیرخوازو دلّه کان له یه کتر نزیك ده کاته وه ، هه ر وه کو شاعیر ده لیت : (أحسن إلى الناس تستعبد قلوبهم ، فطالما أستعبد الانسان إحسان) .

واته : چاک به له گه ل خه لک ، دلّت ده ده نی و پرووت تی ده کهن ، وه هه می شه سروشتی مرۆقه کان بۆ لای چاکه ده چی .

چواره م : خاکی بوون و بی فیزی :

ئه مه ش یه کیکه له و هۆکارانه ی که فیرخواز له ماموستا که ی نزیك ده کاته وه ، خوی گه وره ده فه رمویت : ﴿وَإِخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الشعراء: ۲۱۵]

واته : بالی به زه یی و بی فیزی و نه رم و نیانیت پاخه بۆ ئه و ئیماندارانه ی گویت لی ده گرن و شوینت ده که ون .

هه روه ها هاوه لی به ریژ (عیاض) ره زای خوی لی بیت له پیغه مبه ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) بۆمان ده گی ری ته وه که فه رموویه تی : «إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ ، وَلَا يَبْغِي أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ» [رواه مسلم]. واته : خوی گه وره سروشی بۆ کردووم و ئه مری پی کردووم که بی فیز و خاکی بن، وه باکه س شانازی و فه خر نه کات به سه ر که سی تره وه ، وه باکه س سته م له که سی تر نه کات .

تواضع تکن کالنجم لاح لناظر
على صفحات الماء وهو رفيع
ولا تك كالدخان يرفع نفسه
إلى طبقات الجو وهو وضع

چۆن دەبیتا بە مامۆستایەکی سەرکەوتوو؟

واتە: بئى فيز به وهكو ئەستیره بەرز دەبیتەوه ، لەسەر پووی ئاویش دەردەكەوی هەر بەرزى، وه هەرگیز وهكو دووگول مەبه سەرەپایی بەرزبونهوهی بۆ چەندین چینی ئاسمان هەر نزم و بئى كەلك وبئى نرخە .

پینجەم: رۆح سوکی و قسە خوشی:

گالته کردن و روح سوکی له سنوریکی دیاری کراودا یهکیکه له وه هۆکارانهی که خوشی دهخاته دلی فیرخواز و بارگرانی و گرژی دوور دهخاتهوه و دلەکان زیاتر له یهکهوه نزیك دهکاتهوه ، و فیرخواز زیاتر گوپرایه ل دهکات بۆ وهگرتنی وانهکان .

شه شەم: ئامۆژگاری و ئاراسته کردن و پئی نموونی کردن:

ئەمانه هەمووی و پیشاندانی بەزەیی و خوشهویستی بۆ فیرخوازن به بئى جیاوازی ، خۆ چیرۆکی پیغه مبهری خوا(صلی الله علیه وسلم) له گه ل منداله جوله که که باشتترین به لگه و ئامۆژگارییه بۆ ئیمه ، که چۆن ئاراسته کردن و ئامۆژگاری پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بووه هوی پزگاربوونی له ئاگری دۆزهخ درودو سهلامی خودای له سەر بئى ، بۆیه زۆر گرنگه فیرکار بهردهوام ئامۆژگاری و پینمونی پیشانی فیرخوازن بدات .

حهوته م: ریزگرتن له فیرخوازان و گوئی بوگرتنیان و بواری پرسیارکردن و گفتوگو کردن

پییان:

ئهمهیش هۆکاریکه بو بهرزکردنه وهی وره ی فیرخواز و ههست کردنیان به لیپرسراویتی بهرامبه ر به خاک و ولاتیان، به لام سوکایه تی پی کردن و پهراویز خستنیان بی ئومیدیان دهکات ، و وره یان دهروخینیت و ههستیان بریندار دهکات مامۆستای سهرکه وتو ئه وه دهزانیت که گوئیگرتن له فیرخواز وا له خودی فیرخواز دهکات که ئه وانیش گوئی له مامۆستا بگرن ، و ریز گرتن له فیرخواز ریزی ئه وان به دهست دینیت .

هه شته م: رووخۆشی و بزه به خشین:

ئهمه ش یه کیکه له و هۆکارانه ی که دل ئارامی ده به خشیته فیرخواز و ئاماده بیان تیا به دی دهینیت له وه رگرتن و تیگه یشتنی ئه و بابته ی بویان باس ده کریت له لایهن مامۆستا که یانه وه .

هاوه لی خوشه ویست (جریر) ی کوری (عبدالله) ره زای خوی لی بی ده لیت : " ما رآنی رسول الله صلی الله علیه وسلم إلا تبسم " متفق علیه . واته : (هیچ کات پیغه مبه ری خوام نه بینیه ئیلا بزهی له سه ر لیو بووه) ئه وه ش شتیکی به لگه نه ویسته که ناخی مرۆقه کان ئارام ده بیئت و خو شحال ده بیئت به که سی رووخۆش و بزه گرتوو وه بیزار ده بیئت له که سی درژ و مۆن .

نویه م: دوورکه وتنه وه له توندو تیژی:

پیویسته له سهر ماموستا نهرمونیان بیت له گهل فیرخوازدا، چونکه نهرم و نیانی وا له فیرخوازان دهکات که زووتر له وانه کان تی بگن و هه موو ئه و شتانه وهر بگرن که ماموستا باسی دهکات به پیچه وانه ی توندوتیژی که هوکاره بو دوور که وتنه وه ی فیرخوازان له ماموستا که ی ، و به مش رقیان له ماموستا که بیته وه و هیچ له وانه ی که ماموستا ده یلیت و داخوازی دهکات وهر ناگرن، نه وه تا خوی گه وره به پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ [آل عمران: ۱۵۹] واته: نه گهر تورپه و قسه ره ق و بی به زه یی توندوبیتایه ، نه وا هه مووان بلاوه یان لی ده کردی و که س به لاته وه نه ده ما.

وه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت:

« مَا كَانَ الرَّفْقُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ ، وَمَا نُزِعَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ » (رواه مسلم (۴۶۹۸)) واته : نهرم و نیانی له ههر شتی کدا بیت جوانی دهکات ، وه له ههر شتی کدا دهر بکریت نه وا ناشرین دهبیت.

وه مروقی توندوتیژ نه ک ته نها خه لکی به لکو ئاژه لی بی زمانیش لیی راده کات چ جای نه و فیرخوازان ه ی که پیویستیان به هه موو سوژ و خو شه ویسته که .

دهیه م: به خشین:

له وانه یه له ناو قوتابخانه کاندا چه ندین فیرخوازی هه ژار و هه تیوو هه بن و پیوستیان به یارمه تی هه بیته ، بویه یارمه تی دانی مادی ئەم جوره فیرخوازانه به شیوه یه کی نهینی و به بی ئەوهی بیته هوی بریندارکردنی ههستی له پیش چاوی فیرخوازه کانی تر هۆکاریکه بو دل راگرتنی ئەو فیرخوازه و زیاتر گرنگی دانی به پرۆسه ی خویندن و ههروه ها ئەو په پی باوه پرو متمانه له لایه ن فیرخوازان دروست ده کات کاتی که ده بینن ماموستا که یان گرنگی پی دده ن و ههست به نازاره کانی ده که ن و پشت گوپی ناخن.

یانزه یه م: لیبوردیهی و چاوپوشیکردن له هه ئەکان:

خوای گه وره سه بارهت به کهسانی لیبورده و ئەوانه ی توریهی خویان دهخۆنه وه دهفه رمویت: ﴿وَالْكَافِرِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [آل عمران: ۱۳۴] واته : ئەو که سانه ی که رقی به تینی خویان دهخۆنه وه و ئەوانه ی که له خه لکی ده بوورن ئەوا خوای گه وره چا که کارانی خوش دهویت.

وه چیرۆکی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له گه ل ئەو کابرا ده شته کیه ی که له ناو مزگه وتدا میزی کرد و هاوه لان په لاماریان داو ویستیان لیی بدن که چی پیغه مبه ری نازیز داوای لیکردن که وازی لی بینن ، وه پاشان به نهرمی و له سه رخویی پیی ووت که ئەم شوینه شوینی په رسته نه وه که ئەو جوره کارانه ، کابراش له ئەنجامدا دهستی به رزکرده وه و له خوای گه وره پارایه وه بو پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) به ته نها ، ئەمه ش به هوی کاریگه ری نهرمی و لیبورده یه وه بوو.

چون دهبیت به ماموستایه کی سهرکه وتوو؟

وه ماموستا له کاتی وانه وتنه وه وه له کاته کانی تریشدا هه ندیک هه له و سهرکیشی فیرخوازی بهرچاو ده که ویت که هه ندیک جار ئه وه هه لانه به مه به سته وه نیه و ته نانه ت هه ندی جار به مه به سته وه وه فیرخواز هه له ده کات به لام شتیکی بچوکه و شایه نی ئه وه نیه گه وره بکریته وه و دهبیت چاوپۆشی لی بکریت که ئه مه یان زورجار ئه نجامی باشتری دهبیت له سهر سهرزه نشتکردن و شکانه وه و قسه ی ناشرین پی ووتن.

دوانزه یه م: ئارام گرتن له سهر ئازار و ناره حه تیه کانی فیرخواز:

به راستی ئارام گرتن له سهر کیشه و گرفته کانی فیرخواز جگه له وه ی دهبیته پاداشت و چاکه بو ماموستا ئه گهر له پیناو خوی گه وره دا ئه مه بکات، ئه وا باشترین چاره سهریشه بو زوریک له وه کیشه و گرفتانه ی که پۆژانه دینه ریگی ماموستا و به ریوبهر به تایبه تی که ئه وه فیرخوازه به که سیکی شه ره نگیز نه ناسرابیت.

سیانزه یه م: قبولکردنی ره خنه و داننان به هه له دا:

ئه گه رچی زوریک پینان وایه که ئه مه له که سایه تی ماموستا داده به زینیت به لام به پیچه وانه وه ، دان نان به هه له و وه رگرتنی ره خنه ی فیرخواز به سنگ فراوانیه وه جوریک له متمانه له لای فیرخواز دروست ده کات و فیرخواز چیتر هه ست ناکات که که سیکی له خۆبایی و (معقد) وانه ی پی ده لیته وه ، جگه له مه ش ماموستا دهبیت سوود له ئامۆژگاری وره خنه و ئاراسته کردنی که سانی شاره زاتر له خوی وه ربگریت وه ک به ریوبه رو سهرپه رشتیارو ماموستای به ئه زمون.

چواردەیهەم: راگۆرینەو و هاوکاریکردن لەگەڵ ئیدارەو مامۆستایانی تر:

ئەمەش بۆ زیاتر بەرەو پیش بردن و باشتر کردنی ئاستی خویندن و گۆی گرتن بۆ سکالاکان و تاوتووی کردن پیشهاتهکان و هەولدان بۆ چارهسەرکردنی کێشهکان بە گونجاوترین و خیراترین رێگا.

پانزەیهەم: پاداشتکردن و دیاری بە خشین بە فیڕخوازه یەکه مەکان و ئەو فیڕخوازانە ی که

بە مەستی ئیدارەو مامۆستایان دلی راگرن:

هەر وهك زانراوه كه پيغه مبهري خوا(صلى الله عليه وسلم) چەندین جار دیاری بەخشیوه بە کهسانیک که تازه موسولمان بوون ، وه هندی جاریش کهسانی جگه له موسولمانی خهلات کردوه بۆ دل راکیشانی بهرەو ئیسلام ، که دهکری مامۆستا و ئیداره جگه له خویندکاره یه که مەکان، هندی جار فیڕخوازی چالاک له بوارهکانی تر و تەنانەت هندی جار فیڕخوازی لاواز خهلات بکریت بە لکو بیته هاندەریک بۆی و به هۆیه وه ههولی زیاتر بدات.

شازدەیهەم: سەر مەشقی چاک (القدوة الحسنه)

ئەمەش له کردار و گوفتاردا دەبیت که کاریگەرییهکی چاک بهجی ده هیلت له سەر په یوهندی نیوان فیڕخواز و مامۆستا که خوی له خۆیدا بانگه وازکردنیکی بی دهنگه بۆ خیر و چاکه ، بۆیه شیواو نیه بۆ مامۆستا که قەدەغه و رێگری له شتی بکات و پاشان خوی پی هەستیت یاخود فهرمان به شتی بکات و ئەنجامی نەدات .

چون دهبیت به ماموستایه کی سهرکه وتوو؟

خوای گه وره ده فهرمویت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [الصف: ۲، ۳].

واته : ئه ی ئه وانه ی باوه رتان هیناوه ! بو چی شتی ده لئین و په فتاری پیناکه ن؟ * له لای خوای گه وره سه خته ، که شتی بلین و کاری پینه که ن .

وده هروه ها ده فهرمویت : ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [البقرة: ۴۴].

واته : ئایا فهران به سهر خه لکیدا ده دن به چاکه ؟ وه خوتان فهرانموش ده که ن(له گه ل ئه مه شدا) که ئیوه ده وری په راوه که (ته ورات) ده که نه وه ده ی ئایا ژیرنابن و تی ناگه ن؟

حه فده یه م : ناماده کاریبه کی چاک بو بابه ته که و هه مه جوریتی له شیوازی وانه و تنه وهدا :

ئه مه ش به وه دهبیت که ماموستا چیروکی هه مه چه شنیان بو باس بکات ، و بگپرتته وه پاشان په یوه سستی بکات به واقعه وه که بی گومان ئه م شیوازه چیرتیکی زیاتر ده به خشیت به وانه که ، و سهرنجی فیرخوزان راده کیشیت و بیزاری و بیتاقه تیان له سهر ناهیلیت .

هه ژده یه م : تاقی کردنه وه کان نه کاته هوکاری توئه سه ندنه وه :

چونکه تاقی کردنه وه کان نامانج نین به لکو فیړکردن و په روه رده کردنی فیړخوزانه له سهر شیوازیکی دروست و په سهن ، وه ئه و تاقی کردنه وانه ته نها بو ئه وه دانراون که ئاستی تیگه یشتنی فیړخوزانه کان بزانییت له میانه ی پرۆسه ی فیړکردنه که دا .

نۆزدهیه م: غه م و په ژاره تاییه تیه کانت مه گوازه ره وه بو نیو قوتا بخانه:

هیچ مروفتیک نیه که کیشه و دلتهنگی پرووی تی نه کات و پروبه پرووی نه بیته وه، ئیتر ئه و کیشه و په ژارانه خیزانی بن یان دهررونی یان هر هۆکاریکی تر، بویه ماموستاش وه کو هر مروفتیکی تری ئاسایی به و قوناغانه ناخوشانه دا تیپه ر دهبیت، بویه پیویسته له سهر ماموستا به هیچ شیوه یه که ئه و دلتهنگی و باره خه مئاویزانه نه گوازیته وه بو ناو قوتا بخانه بو ئه وه ی کاریگه ری نه کاته سهر شیوازی پیشکه شکردنی وانه که ی ، و به و هویه وه و که موکوری تیدا پرووبات و زیان بدات له فیرخوازه کانی له کاتیکیشدا هیچ تاوان و گوناھی ئه وانی تیدا نیه .

بیسته م: سلاوکردن له فیرخوازان:

له کاتی وهرزی خویندندا وله کاتی پشووی هاوینیشدا پیویسته ماموستا ههرکاتیک فیرخوازیکی بینی سلاوی لی بکات، که دهبیته هوی زیادبوونی خوشه ویستی نیوان ماموستا و فیرخواز ، له بهر فه رموده که ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که فه رموویه تی : «أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ : أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ» (صحیح مسلم رقم : (۵۴)).

واته : ئایا رینماییتان نه که م بو شتیکی ئه گه ر ئه نجامی بدن ئه واهه بن به خوشه ویستی یه کتر : سه لام کردن له یه کتر و وه لامدانه وه ی له نیوانتانا بلاوبکه نه وه .

بیست و یهك : به جوانترین ناو و نازناو بانگی فیرخوازه که ت بکه :

بیگومان ئەمەش دەبیته هۆی دروست کردنی پردی خوشه ویستی وریز له یهك گرتن، چونکه خوشه ویسمان پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) ئەم شیوازه بانگکردنه ی به کارهیناوه له گەل مندالاندا بۆ نمونه جاریکیان مندالیک بالنده یهکی دهبیت که زۆر خوشی دهویست که چی مرداره وه بوو که ناوی (نوغهیر) بوو، پیغه مبهیریش بۆ ئەوهی دلی بداته وه پیی فهرموو: " یا ابا عمیر ما فعل النغیر "

بیست و دوو : ووهی فیرخوازان بهرز بکه ره وه :

ئەوهش به هاندانی سهرکه وتوو ودهرچوه کان و بهرزکردنه وهی ووهی ئەوانه ی که دهرنه چونه له تاقیکردنه وه و نمره ی که میان به دهست هیناوه، بۆ ئەوهی یارمه تیان بدات زیاتر کوشش بکه ن وههولی زۆرتر بدن تا بگهن به هاوپی سهرکه وتوو هکانیان.

بیست و سی : یه کسانى وبه یه کچاو سهیرکردنى فیرخوازان :

ئەمەش پیویسته ره چاو بکریت له کاتی قسه و ئامۆژگاری کردنیان و پیدانی زانیاری پییان، بۆ ئەوهی فیرخوازی ئاست نزم وا ههست نه کات که جیاکارییهك هیه له شیوازی ماموستادا به رانهر ئەم وهاوپی زیره که که ی، که له وانیه ئەم به یه کسانى سهیرکردنه بیته هۆی ئەوهی فیرخوازه که باشت و زیاتر ههول بدات وه کو هاوپیکانی.

بیست و چوار : خویندنه وهی ژیاننامه ی پیغمبهر ﷺ :

بۆ ئه وهی یادت بکه ویته وه که شیوازی هه لسوکه وتی پیغمبهر (صلی الله علیه وسلم) چون بووه له گه ل هاوه لانیدا له پیگه یاندن و پیدانی زانست و زانیاری پییان، چونکه ئه و باشتترین ماموستا و پیشه وایه بۆ ئیمه که شوینی بکه وین و چاوی لی بکه یین له هه موو کاروباری کماندا، خوی گه وره ده فرمویت ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ [الأحزاب: ۲۱].

واته: به راستی له پیغمبهری خوادا پیشه ننگ و سه رمه شقیکی چاک هه یه بۆ ئیوه بۆ ئه وهی چاولیکه ری بن بۆ که سانیک که ئاواته خوازی گه یشتنن به خوا و پاداشتی پۆژی دواپی و یاد و زیکی خواش زور ده که ن.

جا له کوتاییدا نهی ماموستای به ریز و خوشه و بیست:

هه ر کام له م سیفاتانه ت تیدایه ئه و سوپاسی خوا بکه و به رده وام به له سه ری ، و هه ول بده سیفته وئاکاره کانی تریش جیبه جی بکه ییت و شیوازی نوی بدوزیته وه، بۆ ئه وهی له پیشه که ی خۆتدا سه رکه وتوو بیت وئو نه وه یه ی له به رده ستدایه به چاکترین و پرک و پیکترین شیوازی پی بگه یه نیت و توش ببیت به سه رمه شقیکی چاک بۆیان .

وفق الله الجميع لما يحب ويرضى، وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ.

مالپه ری به هه شت و وه لامه کان

ba8.org

walamakan.com